Dosarul nr. 4r-4562/23 Judecătoria *****, sediul Buiucani
4-20047080-02-4r-27112023 Judecător: Beșliu Liudmila

D E C I Z I E
În numele legii

23 mai 2024 *****
Colegiul penal al Curții de Apel *****
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Robu Oxana
Judecători Gîrbu Silvia și Teleucă Stelian

examinând în ordine de recurs*, fără participarea părților*, recursul declarat de către avocatul ***** în interesele lui ***** împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 23 octombrie 2023, prin care a fost recunoscută vinovată *****, de săvârșirea contravenției prevăzută de art.179 Cod contravențional fiind încetat procesul contravenţional intentat în privința acesteia, pe motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

Colegiul Penal al Curții de Apel *****, -

A C O N S T A T A T:

1. La 19 februarie 2020, de către agentul constatator, specialist principal serviciul arhitectură și construcții al Preturii sectorului Râșcani, în privința ***** a fost încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. JC001512 (nr. 15), pentru faptul că, în perioada anului 2019, ***** a comis fapta contravențională, intervenție neautorizată în construcția existentă și anume lărgirea golului ușii la apartament cu modificarea direcției de deschidere, prin ce a încălcat prevederile proiectului de execuție la construirea blocului locativ.

Acțiunile ***** au fost calificate de către Pretura sectorului Râșcani în baza art. 179 al Codului contravențional.

2. Prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 23 octombrie 2023, a fost recunoscută vinovată *****, de săvârșirea contravenției prevăzută de art.179 Cod contravențional fiind încetat procesul contravenţional intentat în privința acesteia, pe motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

S-a obligat cet. ***** să remedieze intervenția neautorizată în construcția ușii din ***** ***** din contul cet. *****, cu obligarea acesteia să aducă ușa la parametrii inițiali prin micșorarea golului ușii și schimbării

direcției de deschidere a acesteia conform de planului situațional privind amplasarea ușilor.

3. Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată avocatul ***** în interesele lui ***** a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 23.10.2023, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie anulat procesul verbal cu privire la contravenție din 19.02.2020 întocmit în baza art. 179 Cod contravențional și deciziei de sancționare ca fiind nefondate cu încetarea procesului contravențional pe motivul lipsei faptei contravenției.

În motivarea cererii de recurs avocatul a invocat că deşi lui ***** i-a fost imputat precum că, a executat intervenţia neautorizată în construcţia existentă şi anume lărgirea golului uşii la apartament cu modificarea direcţiei de deschidere, agentul constatator în susţinerea învinuirii date nu a prezentate probe incontestabile, cum ar fi un raport de constatare tehnico-ştiinţifîcă sau de expertiză, privind faptul comiterii încălcării imputate, or la caz prin planşele fotografice prezentate, nu se poate constată faptul că, cet. *****, a înlocuit uşa sau a lărgit dimensiunile golului uşii.

In aceiaşi ordine de idei, relevă că, fapta imputată lui ***** precum că, a modificat direcţa de deschidere a uşii nu poate fi calificată precum comiterea contravenţiei prevăzute de art. 179 din Codul contravenţional, or legislaţia naţională nu prevede obligatoriu obţinerea unei autorizaţii de construcţie, pentru schimbarea de deschidere a uşii, or art. 179 din Codul contravenţional prevede răspundere contravenţională doar pentru executarea, modificare, reamenajare, consolidare lucrărilor şi reparaţie capitală a clădirilor şi edificiilor, fără autorizaţie de construcţie. Astfel, agentul constatator nu a prezentat careva probe ce ar fi confirmat faptul că, *****, a încălcat prevederile art. 179 din Codul Contravenţional. Reieşind din cele invocate, la caz lipseşte faptul contravenţiei prevăzute de art. 179 din Codul Contravenţional.

Mai mult, instanţa de judecată nu este competentă să investigheze fapta contravenţională, nefiind în drept să-şi asume responsabilităţile organului constatator sau de investigaţii în vederea administrării unor probe al faptei contravenţionale, competenţa ei limitându-se doar la examinarea completă şi obiectivă a tuturor probelor atît de învinuire cît şi celor de dezvinovăţire şi anume a celor deja administrate şi propuse instanţei de către participanţii la proces în vederea stabilirii adevărului, fapt care la caz s-a realizat în deplină măsură pentru soluţionarea justă a cazului. Astfel, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional nu

poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

Precizează că, potrivit prevederilor art. 14 alin.(1) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie nr. 163/09.07.2010, se pot executa fără certificat de urbanism pentru proiectare şi fără autorizaţie de construire lucrările care nu modifică structura de rezistenţă, aspectul exterior, caracteristicile iniţiale ale construcţiilor şi ale instalaţiilor aferente.

Din categoria acestor lucrări fac parte: reparaţii pentru împrejmuiri, acoperişuri. învelitori sau terase, dacă nu se modifică forma acestora; înlocuiri şi reparaţii ale pardoselilor, pieselor de tâmplărie interioare şi exterioare, dacă se păstrează forma şi dimensiunile golurilor; lucrări de finisări interioare, lucrări de finisări exterioare, dacă nu se modifică elementele de faţada şi soluţiile cromatice; înlocuiri sau reparaţii la branşamente exterioare, aferente construcţiilor, în limitele proprietăţii.

Agentul constatator nu a prezentat nici instanţei şi nici făptuitorului ce lucrări au fost efectuate? Care a fost iniţial mărimea golului la usă şi care era la data întocmirii procesului-verbal, el nu a făcut măcar nişte măsurări pentru a demonstra cele invocate.

Mai mult, agentul nu a menţionat perioada de timp în care ar fi fost efectuate acele lucrări.

Susține că ***** a devenit proprietar al bunului imobil în an.2019 în baza Contractului de vînzare-cumpărare şi de atunci şi până în prezent nu a schimbat usa din apartament, iar golul uşii nu a fost lărgit, fapt constata prin Actul nr.96 din 24.05.2023 întocmit de ÎS INCERCOM.

În acest context, menţionează că după pronunţarea hotarârii Judecătoriei ***** sediul centru din 03.04.2023, la data de 11.05.2023 ***** sa adresat cu o cerere la Insitutul de Cercetări Ştiinţifice în Construcţii INCERCOM ÎS care la data de 17.05.2023 au inspectat obiectivul în natura şi ulterior au emis un act despre rezultatul inspectării golului de la usa de la intrare în apartamentul nr. 105 din casa de locuit, situată pe adresa ***** 84/3, *****.

Totodată, în calitate de reprezentant la data de 23.05.2023 a depus o cerere în care a specificat mai multe întrebări specialiştilor care au efectuat inspectarea obiectivului.

Astfel, potrivit pct.4 al actului nr.96 din 24.05.2023, dimensiunile de proiect ale golului de la usa de la intrare în apartament sunt 2071 (h)*870 mm. În urma măsurărilor de facto a golului de usa s-au stabilit următoarele dimensiuni 2045 (h)*8I0 mm (inclusive straturile de finisare a glafurilor), ceea

ce consta ca dimensiunile golului pe perioada exploatării şi- au pastrat dimensiunile iniţiale.

Totodată, în pct.5 al actului se menţionează ca la data inspectării culorile interioare şi exterioare a suprafeţelor usei de intrare în apartamentul nr.105 constituie alb şi cafeniu.

Prin hotărîrea Judecătoriei *****. sediul Buiucani din 23.10.2023, ***** a fost obligata să aducă uşa la parametrii iniţiali prin micşorarea golului uşii si schimbării direcţiei de deschidere a acesteia conform planului situational privind amplasarea uşilor, în acest context menţionează că un astfel de plan situational privind amplasarea uşilor la materialele dosarului sau în legislaţia Republicii Moldova nu există.

Relevă că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului in dubio pro reo.

Reiterează inadmisibilitatea de drept de a dispune tragerea persoanei la răspundere contravenţională, în lipsa unei învinuiri concrete, veridice şi demonstrate, or, o asemenea hotărâre, ar atrage inevitabil încălcarea principiilor de drept.

Notează că, acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe şi concludente, la materialele procesului contravenţional nu au fost anexate probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligaţiei pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăţiei contravenientului, or, simpla indicare a faptelor imputate, nu poate fi temei de sancţionare a persoanei.

Subsidiar, subliniază că, potrivit prevederilor art. 14 alin.(l) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie nr. 163/09.07.2010, se pot executa fără certificat de urbanism pentru proiectare şi fară autorizaţie de construire lucrările care nu modifică structura de rezistenţă, aspectul exterior, caracteristicile iniţiale ale construcţiilor şi ale instalaţiilor aferente. Din categoria acestor lucrări fac parte: reparaţii pentru împrejmuiri, acoperişuri, învelitori sau terase, dacă nu se modifică forma acestora; înlocuiri şi reparaţii ale pardoselilor, pieselor de tâmplărie interioare şi exterioare, dacă se păstrează forma şi dimensiunile golurilor; lucrări de finisări interioare; lucrări de Finisări exterioare, dacă nu se modifică elementele de faţada şi soluţiile cromatice; înlocuiri sau reparaţii la branşamente exterioare, aferente construcţiilor, în limitele proprietăţii. Astfel, la caz, nu poate fi reţinută ca plauzibilă concluzia agentului constatator expusă prin procesul verbal cu

privire la contravenţie, or învinuirea adusă prin acest act contravenientului este însoţită de dubii. Or, potrivit materialelor anexate la cauza contravenţională se atestă cu certitudine faptul că, ***** nu a executat lucrări de reparaţie ce necesitau obţinerea unor acte pemiisive pentru a le efectua.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria JC nr. 001512 din 19.02.2020 agentul constatator în mod ilegal şi neîntemeiat a recunoscut pe cet. ***** culpabilă în comiterea unor fapte pretins ilicite manifestate prin lărgirea golului la usa si schimbarea direcţiei de deschidere, ceea ce, contravine art.22 (6) a Legii 721 privind calitatea în construcţii.

Mai mul, potrivit prevederilor pct.46 al Hotărârii Guvernului Nr. 1159 din 24-10-2007 cu privire la aprobarea Reglementării tehnice "Reguli generale de apărare împotriva incendiilor în Republica Moldova" RT DSE 1.01-2005, Publicat : 02-11-2007 în Monitorul Oficial Nr. 171-174 art. 1204, Toate uşile ne căile de evacuare trebuie să se deschidă liber în direcţia ieşirii din încăperi. La aflarea persoanelor în încăperi uşile pot fi închise doar cu zăvoare interioare care se deschid uşor.

Întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie în baza art. 179 CC a fost efectuat fără citarea, în termenul şi modul prevăzut de Lege şi în lipsa contravenientei şi apărătorului său ales, ultimilor nefiindu-le adus la cunoştinţă nici faptul încheierii procesului-verbal contestat - fapt ilegal şi inadmisibil care, lezează flagrant dreptul contravenientului la apărare şi acces liber la justiţie, ceia ce constituie temei cît de anulare a procesului-verbal contestat, ori la materialele dosarului lipsește faptul citării legale a contravenientului la sediul agentului constatator, explicaţia contravenientului, faptul aducerii la cunoştinţă a drepturilor şi obligaţiilor, or, nefiindu-i adus la cunoştinţă faptul încheierii procesului- verbal, contravenienta a aflat despre acest fapt doar când a fost citată în instanta de judecată.

La materialele pricinii, lipseşte dovada citării şi înştiinţării legale a contravenientului prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, despre locul, data şi ora întocmirii procesului-verbal contravenţional, nefiind regăsită nici menţiunea despre dreptul părţii citate a fi asistate de un avocat - vicii care, constatînd încălcarea flagrantă a dreptului contravenientului la apărare şi la un proces echitabil prevăzut de art.6 CEDO, demonstrează ilegalitatea procesului-verbal, or, procesul contravenţional a fost examinat fără citarea contravenientului şi cu încălcarea dreptului la apărare.

Mai mult, fiind întocmit fără citarea şi în lipsa contravenientului şi apărătorului său, în procesul- verbal, nu au fost elucidate pe deplin toate circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii în fond,

fiind admise şi abateri grave de la normele dreptului material şi procedural, ceea ce, în consecinţă, denotă nulitatea procesului-verbal contestat - temeiuri de fapt şi de drept care, nimerind sub incidenţa art.art. 441 alin. l lit. (a), art.445 CC, constituie temei de încetare a procesului contravenţional.

Alt temei de contestare a procesului verbal, este şi faptul că faptei săvîrşite a fost dată o încadrare juridică greşită, la caz, nefiind întrunite nici elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 179 CC, or, reieşind nemijlocit din constările agentul constatator, ori nu a fost efectuată o construcţie - circumstanţă importantă pentru justa soluţionare a procesului contravenţional care, pe de o parte, denotă lipsa întrunirii elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 179 CC şi anume lipsa laturilor subiective şi obiective a contravenţiei, or, potrivit legii, răspunderea contravenţională în baza art. 179 CC survine doar în cazul executării construcţiilor de orice categorie fără autorizaţie de construcţie, ceea ce nu s-a constatat în cazul din speţă.

***** nu este vinovată de cele incriminate, iar vina sa nu a fost dovedită prin careva probe pertinente şi concludente cazului. în conformitate cu prevederile articolul 7 CC persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art. 8 CC stipulează că persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Susține că în conformitate cu răspunsul Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică din 19.10.2020 (f.d.134), potrivit prevederilor Normativului NCM E 03.02-2014, P.6.17 nu se normează direcţia de deschidere a uşilor pentru încăperile de clasele F1.3, acestea fiind clădiri de locuit cu multe apartamente.

În conformitate cu răspunsul Direcţiei Situaţii excepţionale, ***** a Inspectoratului General pentru Situatii de Urgenta MAI din 09. 09.2020 (f.d.38), potrivit prevederilor Normativului în construcţii NCM E 03.02-2014, P.6.17 nu se normează direcţia de deschidere a uşilor pentru încăperile de clasele F1.3 (clădiri de locuit cu multe apartamente).

Potrivit prevederilor Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, faptele de natură contravenţională sunt asimilate celor de natură penală şi pe cale de consecinţă, persoana acuzată de comiterea unei contravenţii este prezumată nevinovată până când vinovăţia este legal stabilită. Respectiv, în asemenea circumstanţe, procesul verbal cu privire la contravenţie prin care ***** a fost sancţionată, nu corespunde exigenţilor

legislaţiei, este unul vădit ilegal şi urmează a fi anulat. Referitor la procesul-verbal, reţinem că, în genere, fiind întocmit de un agent al statului aflat în exerciţiul funcţiunii, trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt. In acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii se reţine în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu contrare Convenţiei. Astfel, în Hotărârea pronunţată în cauza Salabiaku c. Franţei, Curtea a reţinut ca prezumţiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depaseasca limitele rezonabile ţinând scama de gravitatea mizei si prezervând drepturile apărării (paragr. 28).

Prin urmare, prezumţia de nevinovăţie nu are caracter absolut, după cum nici prezumţia de veridicitate a faptelor constatate de agent şi consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, dar prezumţia de veridicitate nu poate opera decât până la limita la care prin aplicarea ei s-ar ajunge în situaţia ca persoana învinuită de săvârşirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal deşi din probele administrate de „acuzare" instanţa nu poate fi convinsă de vinovăţia „acuzatului", dincolo de orice îndoiala rezonabilă.

Totodată menţionează că potrivit art. 441 alin. (1) CC a RM, „Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare".

În conformitate cu art.441 alin.(l) lit. a) CC a RM, menţionează că se impune necesitatea încetării procesului contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei. În conformitate cu art.461 Cod contravenţional, „în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441, instanţa încetează procesul contravenţional".

Reţine că, pornind de la premisa procedurală prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională. La materialele cauzei nu au fost anexate probe pertinente şi concludente ce ar confirma cu certitudine că contravenientul a comis contravenţia incriminată. Or, conform prevederile art. 375 alin. (2) CC, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Astfel, cercetând materialele cauzei contravenţionale, a stabilit că, partea acuzării a prezentat în calitate de probă în exclusivitate procesul-verbal cu privire la

contravenţie, constatând „ex propriis sensibus” fapta contravenţională, adică „după propriile sale simţuri”.

În corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravenţional, la pornirea procesului contravenţional şi încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator urma să identifice fapta pe baza constatărilor personale şi în baza probelor acumulate. Prin urmare, demonstrarea vinovăţiei a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente şi concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenţie.

În virtutea principiului prezumţiei nevinovăţiei, petiţionarul nu este obligat să prezinte instanţei careva probe care să demonstreze nevinovăţia sa. Respectiva sarcină îi revine agentului constatator, iar de orice dubiu profită contravenientul.

Totuşi, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) Cod contravenţional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenţie, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională, în situaţia în care după aprecierea şi examinarea acestuia în raport cu toate circumstanţele cauzei, instanţa nu şi-a format convingerea asupra vinovăţiei petiţionarului, existând dubii în privinţa celor stabilite dc agentul constatator.

Conform prevederilor art. 7 Cod contravenţional, „Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod .

Potrivit art. 375 Cod contravenţional, „Persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atît timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit process contravenţional”.

Conform jurisprudenţei CEDO în cauza Anghel vs Romania, Curtea a reiterat că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate şi poziţionează contravenientul într-o situaţie dezavantajoasă în raport cu agentul statului, ceea ce contravine principiului egalităţii părţilor şi a armelor în proces.

Potrivit art.461 CC a RM, „în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 instanţa încetează procesul contravenţional”.

În conformitate cu prevederile art. 458 CC examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanţa de fond în cadrul examinării cauzei nu a administrat careva probe care ar confirma faptul vinovăţiei contravenientei în săvârşirea contravenţiei imputate.

Totodată menționează că potrivit art. 441 alin. (1) CC a RM, „Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare”.

În conformitate cu art.441 alin.(l) lit. a) CC a RM, menţionează că se impune necesitatea încetării procesului contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Remarcă faptul că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator nu a ţinut cont de prevederile art. 440 alin. (1) CC a RM, conform căruia ’’constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. Din procesul-verbal cu privire la contravenţie urmează că, constatarea faptei contravenţionale comise a fost efectuată numai în baza afirmaţiilor agentului constatator. Astfel, probe ce ar confirma vina contravenientei la materialele cauzei lipsesc. Se reţine că, pornind de la premisa procedurală prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională. La materialele cauzei nu au fost anexate probe pertinente şi concludente ce ar confirma cu certitudine că contravenientul a comis

contravenţia incriminată. Or, confomi prevederile art. 375 alin. (2) CC, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Astfel, cercetând materialele cauzei contravenţionale, apărarea a stabilit că,
partea acuzării a prezentat în calitate de probă în exclusivitate procesul-verbal cu privire la contravenţie, constatând „ex propriis sensibus" fapta contravenţională, adică „după propriile sale simţuri".

Referitor la aplicarea măsurilor de siguranţă sublimiază faptul că, în conformitate cu art.439/6 alin.(l), (2), (3) CC, demolarea construcţiilor neautorizate se aplică în cazul faptelor prevăzute la art. 116, 134, 168, art. 177 alin.(3), art. 178, 179 şi 226 şi atrage, după caz, remedierea construcţiilor
afectate în urma intervenţiilor neautorizate. (2) Defrişarea arborilor şi arbuştilor se aplică în c"»zul contravenţiei prevăzute la art. 168. (3) Demolarea construcţiilor neautorizate şi defrişarea arborilor şi arbuştilor se dispun de către instanţa de judecată şi pot fi aplicate chiar dacă este înlăturată răspunderea contravenţională în temeiul art.26 sau procesul contravenţional a încetat în temeiul art.441 alin. (l) lit. f).

Din conţinutul normei sus nominalizate, reţine că, măsura de siguranţă sub formă de demolarea construcţiei poate fi aplicată ca excepţie în cazul încetării procesului contravenţional numai în ipoteza în care acesta urmează a fi încetat în temeiul art.441 alin. 1 lit. f CC sau dacă este înlăturată răspunderea contravenţională în temeiul art.26 CC. Aşa cum în speţă, procesul-verbal cu privire la contravenţie urmează a fi declarat nul în temeiul art. 445 alin. (2) CC, iar procesul contravenţional urmează a fi încetat în temeiul art.445 alin.(2) Cod contravenţional, instanţa de judecată urma să respingă solicitarea privind aplicarea măsurii de siguranţă sub formă de demolarea construcţiei.

Avînd în vedere cele expuse mai sus şi cerinţele art. 1-10, 14, 22, 25. 440-445, 448, 452-464, 465-472, 473 alin.(l), pct.2) lit. a) Cod Contravenţional al Rep. Moldova, care determină prin actele atacate că nu persistă componenţa de contravenţie în acţiunile ***** şi ultima nu a săvîrşit fapta
imputată, în baza art. 441 alin.(l) Cod Contravenţional a R. Moldova, solicită admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 23.10.2023, rejudecarea cauzei şi adoptarea unei noi hotărîri cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie seria JC nr.001512
din 19.02.2020 întocmit în baza art. 179 Cod contravenţional al RM şi a deciziei de sancţionare din 19.02.2020 ca fiind neîntemeiate şi nefondate şi

încetarea procesului contravenţional pornit în baza art. 179 Codul contravenţional.

4. În conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod de Procedură Penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin. (1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) alin.(1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod Contravențional, agentul constatator, contravenientul și avocatul acesteia precum și victima și avocatul acesteia, au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel *****, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel ***** consideră necesar de *a respinge recursul declarat de avocatul ***** în interesele lui *****, împotriva hotărârii Judecătoriei ***** sediul Buiucani din 23 octombrie 2023, ca fiind nefondat,* reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, *instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Din materialele dosarului, Colegiul Penal reține că, la 19.02.2020, agentul constatator din cadrul Preturii sect. Rîșcani, Ralea Tudor, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui *****, în baza art.179 Cod contravențional pentru faptul că, ***** în perioada anului 2019, a comis

fapta contravențională, intervenție neautorizată în construcția existentă și anume lărgirea golului ușii la apartament cu modificarea direcției de deschidere, prin ce a încălcat prevederile proiectului de execuție la construirea blocului locativ.

Iar prin decizia agentului constatator din aceiași dată, procesul verbal a fost remis pentru examinare conform competenței în instanță de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 23 octombrie 2023, a fost recunoscută vinovată *****, de săvârșirea contravenției prevăzută de art.179 Cod contravențional fiind încetat procesul contravenţional intentat în privința acesteia, pe motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

S-a obligat cet. ***** să remedieze intervenția neautorizată în construcția ușii din ***** ***** din contul cet. *****, cu obligarea acesteia să aducă ușa la parametrii inițiali prin micșorarea golului ușii și schimbării direcției de deschidere a acesteia conform de planului situațional privind amplasarea ușilor.

6. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul ***** în interesele lui ***** și va menține hotărârea Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) din 23 octombrie 2023, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În temeiul prevederilor art. 10 Codul Contravenţional al RM, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenţionale şi se manifestă sub două forme prin intenţie sau din imprudenţă.

În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul

autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod Contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancţionează şi determinarea în fapta comisă, a condiţiilor cerute de norma de incriminare pentru existenţa acestei fapte.

În temeiul prevederilor art. 458 Codul Contravenţional al RM, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, iar potrivit prevederilor art. 460 Codul contravenţional, instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale, pronunţându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice şi juridice ale cauzei.Conform prevederilor art. 425 Cod Contravenţional al RM, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății reiterează că, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii

publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

În afară de aceasta, Colegiul Penal reține că, la înfăptuirea justiției judecătorii sînt independenţi şi se supun numai legii. Judecătorii judecă cauzele contravenționale pe baza legii şi în condiţii care exclud orice presiune asupra lor.

Mai mut, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Examinînd recursul declarat de către avocatul recurentei în prezenta cauză, Colegiul Penal consideră că argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărîrii primei instanțe, or un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare acesteia, mai mult decît atît prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară ți nu se va expune repetat.

Or, din materialele dosarului, Colegiul Penal reține că, vinovăţia lui ***** şi-a găsit confirmare pe deplin conform materialelor dosarului, încadrând justificat acţiunile acesteia în baza art. 179 Codul contravenţional şi anume că, ***** în perioada anului 2019, a comis fapta contravențională, intervenție neautorizată în construcția existentă și anume lărgirea golului ușii la apartament cu modificarea direcției de deschidere, prin ce a încălcat prevederile proiectului de execuție la construirea blocului locativ.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, *„(...) hotărîrea judecătorească este nefondată”*, Colegiul penal menţionează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece:

- hotărîrea instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile petiționarului în ședința de judecată și cu contestația depusă, care sunt identice cu argumentele recursului declarat de același autor, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra argumentelor recursului nu poate duce la casarea contestate, or potrivit practicii CtEDO (*Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011*), Curtea a specificat că, *„ (...) este adevărat că decizia Curţii de Apel a fost foarte succintă şi doar a menţinut hotărârea primei instanţe. Totuşi, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanţă şi că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum şi având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerinţelor articolului 6 § 1 al CoEDO”;*

Colegiul Penal consideră că instanța de fond corect a reținut faptul că, comiterea de către ***** a contravenției, prevăzute de art. 179 Cod contravenţional, a fost dovedită pe deplin.

Prin urmare, argumentele instanţei de fond la adoptarea soluţiei în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanţa de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

În situaţia în care instanţa de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzaţie penală (contravențională), pentru a permite părţilor să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulţumească de a relua motivele jurisdicţiei de primă instanţă. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*)

Astfel, Colegiul menţionează că motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menţionate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii contravenționale, aşa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de faţă.

În altă ordine de idei, Colegiul penal indică că nu pot fi reținute argumentele recurentului în partea în care a indicat, că procesul verbal cu privire la contravenție nu corespunde prevederilor art. 443 Cod contravențional al RM și anume, or Colegiul analizînd actul de constatare a faptei contravenționale reține, că în speță, nu s-au constatat careva omisiuni ale agentului constatator, vis-a-vis de prevederile art. 443 Cod contravențional al RM, ce nu pot fi acoperite de instanța de judecată.

Mai mult, Colegiul Penal consideră recursul declarat ca unul formal ce reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat și a menține hotărîrea Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) din 23 octombrie 2023.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel *****, -

D E C I D E

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul ***** în interesele lui ***** și se menține hotărîrea Judecătoriei ***** (sediul Buiucani din 23 octombrie 2023, prin care a fost recunoscută vinovată *****, de săvârșirea contravenției prevăzută de art.179 Cod contravențional fiind încetat procesul contravenţional intentat în privința acesteia, pe motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței Robu Oxana

Judecător Gîrbu Silvia

Judecător Teleucă Stelian

*În conformitate cu prevederile alin. 8 art.339 CPP al RM, dacă unul dintre judecătorii completului de judecată nu are posibilitatea de a semna hotărîrea, în locul lui semnează președintele ședinței. În legătură cu demisia judecătorilor Curții de Apel *****, Silvia Gîrbu și Stelian Teleucă în locul lor semnează președintele ședinței, Oxana Robu".*

Președintele ședinței,
judecător Robu Oxana